

URZĄD PATENTOWY

B246 35/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20387.

Kl. 67 a, 31/02.

Mariano Castells
(Paryż, Francja).

Wygładzarka.

Zgłoszono 25 czerwca 1931 r.

Udzielono 14 sierpnia 1934 r.

Pierwszeństwo: 26 czerwca 1930 r. (Belgia).

Wynalazek dotyczy wygładzarki, nadającej się do polerowania powierzchni zarówno płaskich, jak i wypukłych lub wklęsłych.

Wygładzarka według wynalazku umożliwia jednorodne, dokładne i wydajne wykonanie pracy, czego nie można osiągnąć zapomocą znanych przyrządów tego rodzaju.

Wygładzarka według wynalazku wyróżnia się tem, że jej narzędzia robocze otrzymują zapomocą wału i dwóch osadzonych na nim mimośrodów bardzo szybkie przesuwu zwrotne o bardzo małej amplitudzie.

Przykład wykonania niniejszego wynalazku przedstawiono na rysunku, na

którym fig. 1 przedstawia jedną postać wykonania wygładzarki, fig. 2 — widok mimosrodu, fig. 3 — widok boczny obydwóch mimosrodów, fig. 4 — przekrój poprzeczny wygładzarki w powiększonej podziałce, a fig. 5 — przekrój podłużny tej samej wygładzarki.

Wał 1 obraca się w łożyskach kulkowych w osłonie 2 i jest rozrządzany w dowolny znany sposób. Dolny koniec wału pociąga dwa mimośrody 3 i 4, najkorzystniej osadzone na łożyskach kulkowych i umieszczone jeden nad drugim, przyczem w końcach ich drążków umieszczone są sworznie 5 i 5'. Na tych sworzniach osadzone są klocki 6 i 6', ślizgające się w rowkach kadłuba 7 i służące jako nośniki płyt

8 i 8' lub podobnych narzędzi roboczych, które są do kłocków przymocowane zapomocą śrub 12 i 13. Przęślniki 14 sworzni 5 i 5' przesuwają się ruchem prostoliniowym w prowadnicach kadłuba 7.

Do trzymania wygładzarki służą dwie rękojeści 16 i 17.

Mimośrodowość mimośrodków 3 i 4 wynosi kilka milimetrów, a wał 1 napędza je bezpośrednio z wielką szybkością.

Powierzchnie trące wygładzarki, poruszające się bardzo szybko, posuwają się jedynie o kilka milimetrów, dzięki czemu można je zastosować do wszelkich powierzchni, zarówno płaskich jak i wypukłych lub wklęsłych, przyczem obsługiwanie wygładzarki można powierzyć nawet niewykwalifikowanym robotnikom.

Prostoliniowy przesuw powierzchni roboczych można uzyskać zapomocą kół zębatach z osią, umieszczoną mimośrodowo, lub np. zapomocą korb.

Można również sprzęgać kilka takich wygładzarek jedną za drugą w kierunku długości, co umożliwia zastosowanie ich w rozmaitych gałęziach przemysłu, przy-

czem w tym przypadku powierzchnie robocze są dostosowane do obrabiania materiału, niezależnie od jego kształtu.

Wygładzarkę według wynalazku stosuje się w rozmaitych gałęziach przemysłu, a zwłaszcza do wygładzania karoserji przed malowaniem i po malowaniu, do wygładzania wyrobów stolarskich, podłóg lub luster, gdy chodzi o otrzymywanie powierzchni doskonale gładkich.

Zastrzeżenie patentowe.

Wygładzarka do powierzchni płaskich, wklęsłych i wypukłych, znamienna tem, że posiada dwa mimośrodki (3 i 4), osadzone na wale (1), które za pośrednictwem drążków i sworzni (5, 5') nadają przemienne ruchy postępowe klockom (6, 6'), ślizgającym się w rowkach kadłuba (7) i służącym jako nośniki płyt (8, 8') lub podobnych narzędzi roboczych.

Mariano Castells.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

p21615

Fig. 1

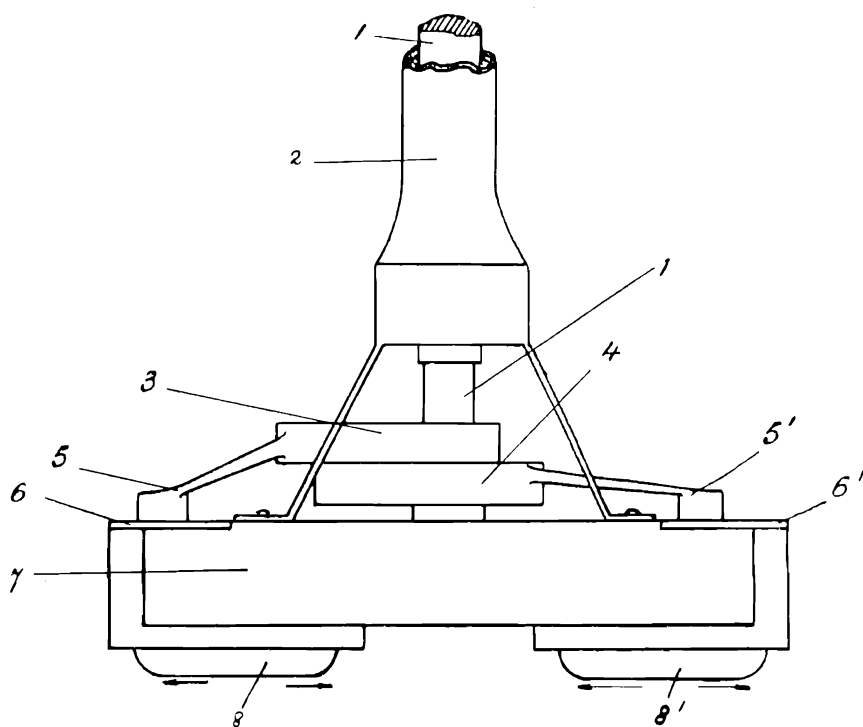

Fig. 3

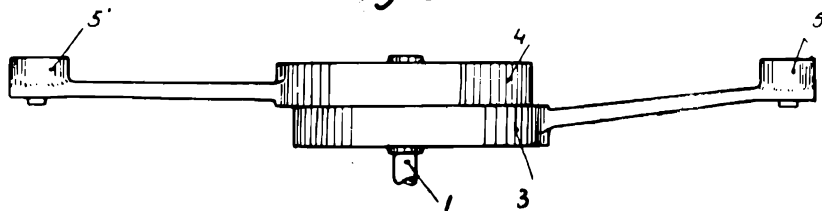

Fig. 2

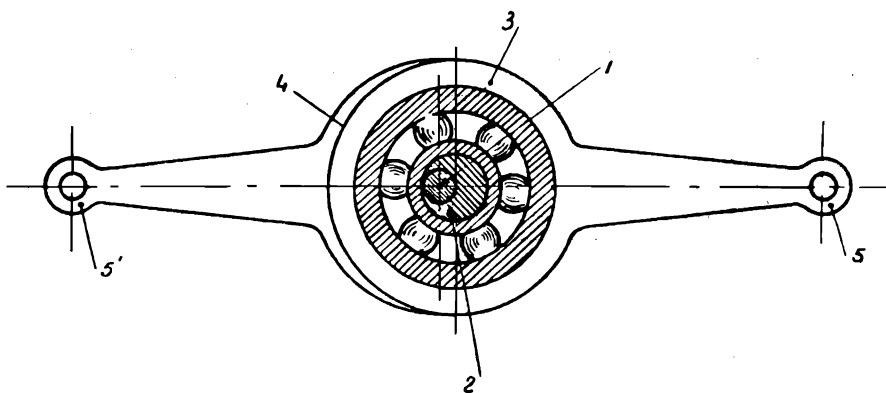

Fig. 4.

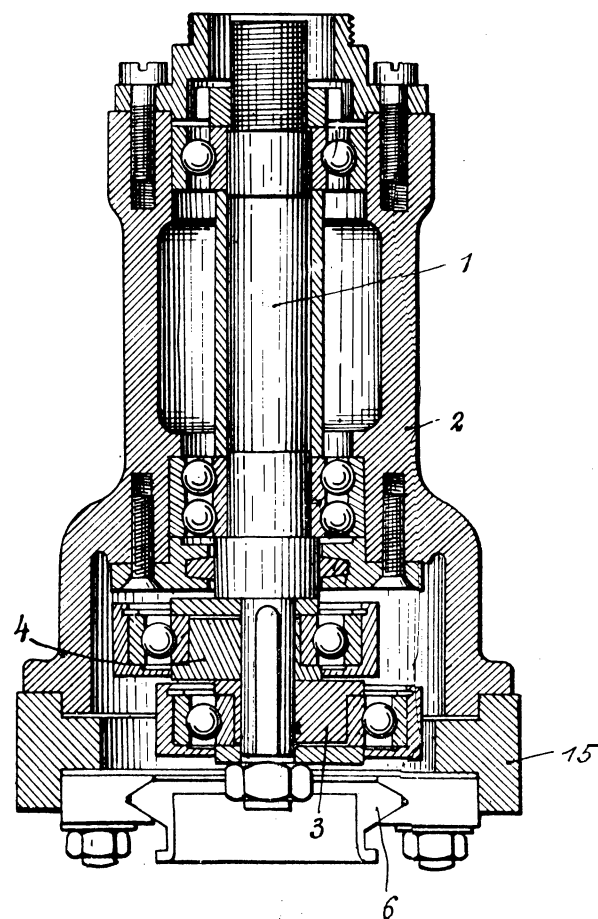

Fig. 5.

